

A tinereții-mi vară

Florinpaun

Ah, tu, a tinereții-mi vară,
Ce țineai un dor pe lume,
Știi tu dar a câta oară,
Ai bătut l-aceleași urme?

Pe iarba moale, legănând,
Iscodeam la gura-ți dulce.
Tu, de-aproape, surâzând,
Lăsași brațu-mi să te culce.

Și câte ce ți le ziceam,
Pe după cozi de lung umbrăș.
Cum din nicăieri ieșeam,
Înmănuncheați tot pe furiș.

L-al meu obraz purtam
Mâna-ți fragedă și mică,
Iar degetele-ți sărutam,
Și ți le-ndoiam cu frică.

Tu, cu-a părului răcoare,
A mea frunte o-nviorai,
Iar prin firele-i ușoare,
Mireasma lui o scuturai.

Iute-i anul ce mă cară,
Bătrâneții dat de-acum,
Căci a tinereții-mi vară,
Încuia-va-și al ei drum.